

λαός

λαός, ο, ουσ. [αρχ. λαός], ο λαός. **1.** οι κατώτερες κοινωνικές τάξεις, που έχουν μικρό εισόδημα και χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, ο κοσμάκης: «ο λαός υποφέρει απ' τους δυσβάσταχτους φόρους». (Λαϊκό τραγούδι: *όλοι το ίδιο είμαστε σε τούτον τον κοσμάκη, γιατί όλοι έχουμε καρδιά, λαός και Κολωνάκι*). **2.** πλήθος κόσμου: «είχε μαζευτεί πολύς λαός στη συγκέντρωση». (Ακολουθούν 13 φρ.)·

- άνθρωπος του λαού, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- Κάπα Κάπα Ε, το κόμμα σου λαέ, βλ. λ. Κάπα Κάπα·
- κόσμος και λαός! βλ. λ. [κόσμος](#)·
- Κου-κου-έ, το κόμμα σου λαέ, βλ. λ. [Κουκουέ](#)·
- λαός ενω-μέ-νος, ποτέ νικη-μέ-νος, πολιτικό ή εργατικό σύνθημα που ακούγεται σε διάφορες πολιτικές ή εργατικές συγκεντρώσεις ή πορείες·
- λαός με (χωρίς) μνήμη, βλ. λ. [μνήμη](#)·
- ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει (η) δεξιά, αντιδεξιό σύνθημα που ακούγεται στις διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις από τους πολέμιους της δεξιάς·
- όταν ο άρχοντας κλάνει, ο λαός το παρακάνει, βλ. λ. άρχοντας·
- παιδί του λαού, βλ. λ. παιδί·
- συμβόλαιο με το λαό, βλ. λ. [συμβόλαιο](#)·
- σώσον Κύριε τον λαόν σου! βλ. λ. κύριος·
- τα μπάνια του λαού, βλ. λ. [μπάνιο](#)·
- φονιάδες των λαών, Αμε-ρι-κάνοι! βλ. λ. [Αμερικανός](#)·
- φωνή λαού, οργή Θεού, βλ. λ. [φωνή](#)·